

**Яны
скарылі
«Дакар-2018»**
СТАР. 3

Выдаецца
з 9 жніўня 1917 г.

ЗВЯЗДА

Родная газета на роднай мове

23

СТУДЗЕНЯ 2018 г.

АЎТОРАК

№ 15 (28631)

Б Е Л А Р У С К А Я Г А З Е Т А

**Лечым
анкалогію
сучаснымі
метадамі**

**На ўсю краіну
іх адзінаццаць**

ЦЫТАТА ДНЯ

Уладзімір ЗІНОЎСКИ,
міністр эканомікі:

«У ідэале інфляцыя павінна быць 2—3 % — не больш, як і сусветны трэнд. Дасягненне такога ўзроўню дазволіць яшчэ больш знізіць стаўку рэфінансавання і працэнты па крэдытах. Гэта можа адбыцца ўжо праз некалькі гадоў. Мне здаецца, што мы павінны, мы проста абавязаны будзем у 2020—2021 гадах гэта ўжо ажыццявіць. У нас проста няма іншага шляху. І, калі браць трэнд на памяншэнне інфляцыі за апошнія тры гады, мне здаецца, што гэта цалкам пад сілу нашай дзяржаве. Як вядома, у 2017 годзе інфляцыя ў краіне была рэкордна нізкая — 4,6 %».

Курсы замежных валют,
устаноўленыя НБ РБ з 23.01.2018 г.

Долар ЗША		1,9782 ▼
Еўра		2,4187 ▼
Рас. руб.		0,0349 ▼
Укр. грыўня		0,0684 ▼

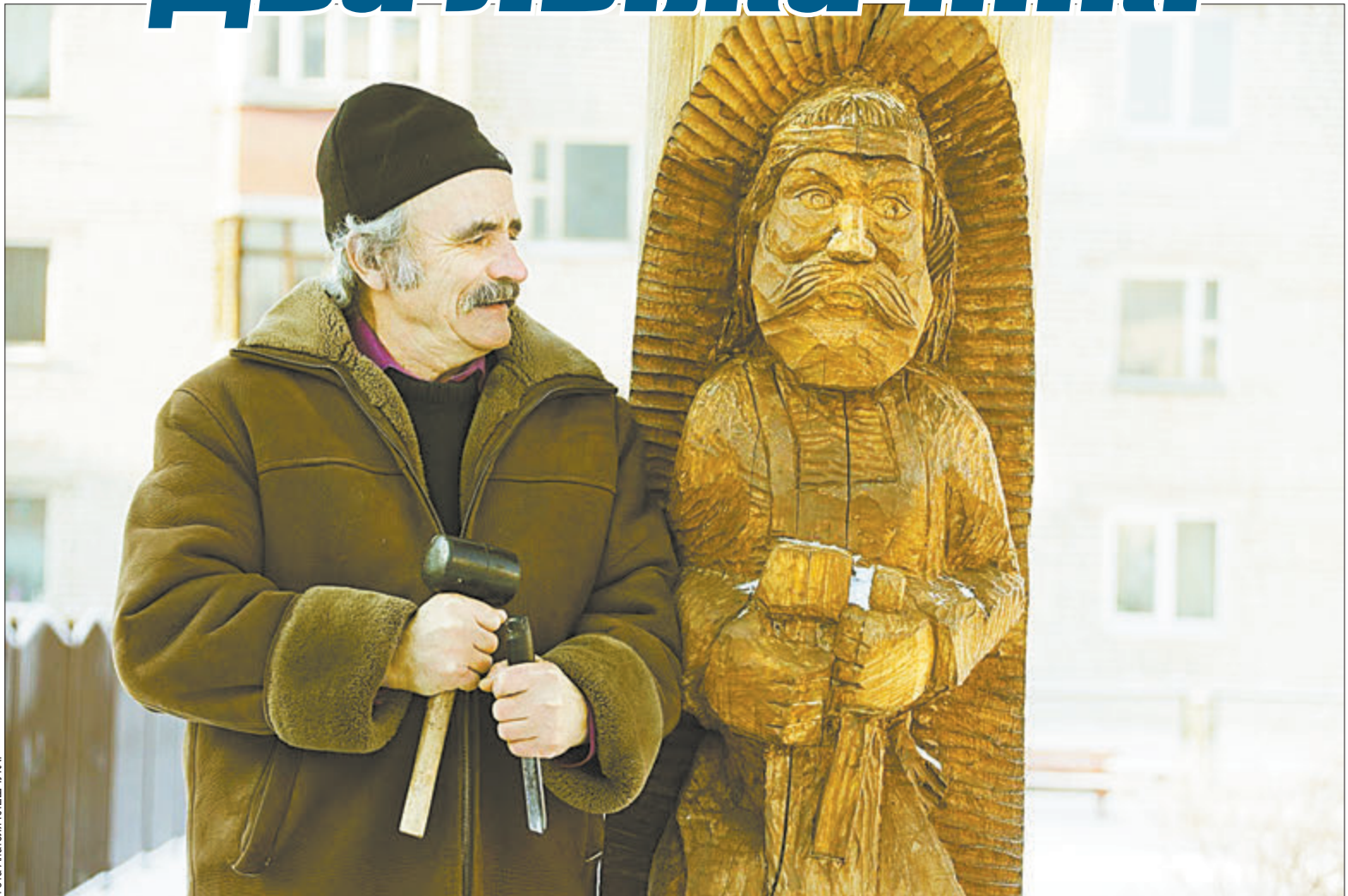
ISSN 1990 - 763X

18015

9 771990 763008

Два лыжачнікі

Фота Анастася КЛЕШЧУКА.

Яўген ОСІПАЎ — жыхар вёскі Лагі Бярэзінскага раёна, былы настаўнік фізікі і матэматыкі. Дваццаць гадоў Яўген Паўлавіч займаецца разьбой па дрэве, але яго галоўны творчы канэк — працягваць традыцыю

лыжкарства. На яго творчым рахунку тысячы лыжак, каўшоў і чарпакоў. Два гады таму майстар задумаў і вырабіў самую вялікую лыжку ў Еўропе, якая знаходзіцца ў двары Бярэзінскага Цэнтра рамёстваў. А вітае ўсіх,

хто прыходзіць у Цэнтр, драўляны Лыжкар, якога Яўген Паўлавіч выразаў падчас аднаго з пленэраў. Хто быў прататыпам для драўлянай скульптуры — здагадацца няцяжка.

■ Ініцыятыва

Забраць са звалкі воіна- вызваліцеля

Прадпрымальніца з Брэста задумала стварыць музей помнікаў, якія выкідваюць у суседніх краінах

Як вядома, некалькі месяцаў таму ўступіла ў сілу рашэнне аб зносе помнікаў савецкай эпохі, прынятае ў суседняй Польшчы на вышэйшым дзяржаўным узроўні. Гэта значыць, будзе праведзены дэмантаж 230 помнікаў, якімі ўвекавечана памяць пра 600 000 салдат і афіцэраў, што загінулі пры вызваленні Польшчы ад фашысцкіх захопнікаў. Манументы, што ацалеюць пры разборы, вывезуць у спецыяльна адведзеныя месцы, туды, дзе іх ніхто асабліва не ўбачыць. А потым, вельмі верагодна, забудуць пра іх.

Брэсцкая прадпрымальніца, генеральны дырэктар ААТ «Лагуна» Наталля ІЛЬНІЦКАЯ, не пажадала мірыцца з такім стаўленнем да памяці, хай сабе і ў суседзяў. І як чалавек актыўнай жыццёвай пазіцыі, Наталля Емяльянаўна пачала дзейнічаць. Спачатку яна звярнулася ў мясцовыя органы ўлады, потым напісала пісьмы ў Міністэрства замежных спраў і Міністэрства культуры нашай краіны. Атрымаўшы маральную падтрымку і адабрэненне, прадпрымальнік звярнулася ў адпаведныя структуры Польшчы. Пакуль афіцыйны адказ атрыманы толькі з ведамства па нацыянальнай спадчыне. Яны рэкамендуюць звязацца з мясцовымі ўладамі і вырашаць пытанне на рэгіянальным узроўні. Апошнім часам Наталля Ільніцкая мела шэраг неформальных перамоў з прадстаўнікамі грамадскіх арганізацый Польшчы. Яны выказалі гатоўнасць спрыяць рэалізацыі праекта, які задумала брастаўчанка.

СТАР. 13

■ Сітуацыя

ЁСЦЬ ЖАДАННЕ — БУДЗЕ ПРАЦА

Знайсці яе дапаможа служба занятасці насельніцтва

На адным з прыёмаў грамадзян раённага ўзроўню бачыла нека 30-гадовага дзецюка, якога ў кабінет да чыноўніка прыцягнула за руку маці. Яна патрабавала, каб мясцовыя ўлады далі «дзіцяці», якое не мела адукацыі і кваліфікацыі, працу з дастойным заробкам. Пры гэтым выстаўляла яшчэ і пэўныя ўмовы: каб сыноч прыходзіў на работу не раней за 9 гадзін, каб працаваў зусім побач з іх домам і каб «хлопчык» не нёс матэрыяльнай адказнасці. Кажуць, жанчына і дагэтуль абівае парогі высокіх кабінетаў, бо ўсе вакансіі, якія прапанавалі сыну, яе так і не задаволілі.

Кожны работадавец, безумоўна, выбірае з прэтэндэнтаў найлепшых: тых, хто мае высокую кваліфікацыю, гатовы вучыцца і перавучацца, хто не будзе ленавацца праехаць да работы некалькі кіламетраў. Канкурэнцыя, што існуе на рынку працы, выціскае занадта пераборлівых і тых, чья высокая самаацэнка не супадае з прапановамі. Той, хто сапраўды хоча працаваць і зарабляць грошы, заўсёды знойдзе такую магчымасць, — упэўнены намеснік старшыні камітэта па працы, занятасці і сацыяльнай абароне Гомельскага аблвыканкама Аляксандр СЕМІЁНАЎ:

— Сёння самыя запатрабаваныя на рынку працы — медробнікі, швачкі і прадстаўнікі некаторых будаўнічых спецыяльнасцяў: муляры, бетоншчыкі. У сельскай гаспадарцы па-ранейшаму не хапае механізатараў і аператараў машынага даення, а таксама аграномаў і ветэрынараў. А вось адкрытых вакансій вартаўнікоў, вахцёраў і прыбіральных няма. На іх — чарга з прэтэндэнтаў. Разам з тым, летась больш за дзве тысячы жыхароў Гомельшчыны асвойвалі прафесіі, якія запатрабаваныя на рынку працы. Дарэчы, гэта на 6 % больш, чым у 2016 годзе. Калі чалавек рэальна хоча знайсці работу, ён пры неабходнасці набудзе новую спецыяльнасць, адаптуецца і будзе працаваць.

СТАР. 4